

47.

Як сумно буває мені

Г. А. Григор'єв

Як сумно буває мені,
Коли не знаючу Христа.
Не маю спокою тоді, —
Змовкають, змовкають,
Змовкають, змовкають,
Німіють уста.

Немовби все спить
навкруги.

І місяць, і зорі сумні,
Зітхають гаї і луги.

Так сумно, так сумно,
Так сумно, так сумно
І тяжко мені...

Коли ж тільки знову
з Христом
Я зовсім близенько стою,
Здається,
співають псалом
Всі птахи, всі птахи,
Всі птахи, всі птахи
В саду і в гаю.

Як добре у цьому житті
Навчатися в школі
Христа,

З Ним бути
в єдненні всі дні!

Без Нього, без Нього,
Без Нього, без Нього
Усе — марнота.

